

XX Olimpíada Matemàtica

50
aniversari
del Col·legi
de Fàtima

El dia 4 d'abril, alguns alumnes del nostre centre es desplaçaren a l'IES *Veles e Vents* de Torrent, per a participar en la **primera fase de l'Olimpíada Matemàtica de 2009**. La Societat d'Educació Matemàtica de la Comunitat Valenciana -SEMCV- ja duu 20 anys intentant transmetre als alumnes el gust per les matemàtiques, així com la il·lusió per a aprendre i experimentar en este àmbit de la ciència.

A l'Olimpíada es pot participar en **tres nivells**:

- El **nivell A** correspon a alumnes matriculats en 1ESO o 2ESO (del nostre col·legi anaren: **Enrique Gil Boix, Pascual Ramos Alapont i Aida Tomás Martí**).

- El **nivell B** és d'alumnes de 3ESO i 4ESO (d'ací participaren **René Escrivà Cuevas i Pau Masó Berrendo**).

- Finalment, el **nivell C** és per a alumnat de 5PRI i 6PRI (representant el centre van estar: **Juan Benedito Baldoví, Enric San Bartolomé Ferri i Salvador Tomás Massó**).

D'altra banda esta olimpíada es desenvolupa en **tres fases**: comença amb una **comarcals**, la qual consisteix a realitzar al llarg del matí una prova individual i una

per equips de velocitat. Després de la respectiva correcció d'exercicis, 48 seleccionats per nivell passen a la **fase provincial**, la qual es celebrarà el proper 9 de maig. És una jornada festiva i matemàtica que ocupa tot el dia, amb una prova individual i dues per equips. Finalment ja només 8 finalistes per nivell passen a la **fase autonòmica**, els quals tenen un cap de setmana de convivència, realitzant-se diferents proves individuals i per equips.

Des del col·legi hem valorat sempre com a **molt positiva l'experiència** de participar en este tipus d'esdeveniments: els alumnes entren en contacte amb la part més lúdica de les matemàtiques, intercanvien experiències amb altres xiquets i xiquetes, etc. Com a nota curiosa, per primera vegada ens hem desplaçat en un autobús conjunt els quatre centres de Sueca que hi hem participat.

Per acabar, destacar que a hores d'ara ja sabem que **per a la fase provincial s'ha classificat Salva Tomás**, de sisè de Primària. Enhorabona i ànim per al dia 9 de maig!

Francesc Ros, cap del Departament Científicotecnològic.

Eixida a la serra de Bèrnia

El passat 11 de Febrer, 74 alumnes de secundària juntament amb quatre professors (Miquel, Fernando, Anna G. i Conxa) vam anar a fer una marxa de senderisme a la Serra de Bèrnia, a la província d'Alacant. La caminada va ser de 10 kilòmetres i empràrem aproximadament 6 hores, inclòent les parades per esmorzar i dinar. Es tractava d'una ruta circular; en ella vam pujar per la cara nord de Bèrnia, fins arribar al forat. Aquest és un tunel natural excavat per l'aigua que permet el pas d'una cara de la muntanya a l'altra. Una vegada ací, vam passar

a la cara sud. Quasi tot el camí transcorre per senda, excepte alguns trams en què calgué escalar i ens trobàrem en terreny pedregós.

Les vistes que trobàrem en aquest lloc ens van meravellar, vegérem desde Calp fins a Benidorm, en la cara sud, i desde Moraira fins a Eivissa en la cara nord. Vam gaudir d'un dia de contacte amb la naturalesa i l'esport.

Tots els alumnes superaren la prova. Acabàrem ben cansats, però satisfets, prova d'això és que hi ha qui ja pregunta on anirem el proper any.

El arte de ser padres

La Relación Padres-Hijos: La autoridad al servicio de un proyecto educativo integral y en comunidad

A veces a los padres nos preocupa **fixar límits** a la conducta de nuestros hijos de un modo adecuado a nuestro proyecto educativo integral. ¿Cómo hacerlo desde una autoridad al servicio del bien del hijo?

□ Se deben poner desde que los niños son pequeños, pero han de estar adecuados a la edad de los niños.

□ Deben ser claros y precisos, aunque cueste exigirles: el conflicto es un espacio educativo muy importante, en el que el hijo aprende a obedecer, a aceptar una frustración, a ceder, a sufrir... Por otra parte, los padres deben:

□ dar ejemplo: no olvidar que se educa con nuestra vida (lo que decimos, hacemos, o lo que dejamos de hacer, nuestro estilo de comunicación, de emplear el tiempo libre... apuntan a unos valores o a otros) Nos jugamos nuestra coherencia, y con ella la autoridad.

□ dar tiempo a sus hijos para aprender a respetar las normas, que deben ser pocas pero muy relacionadas con nuestros valores. ¿Cuáles son nuestras prioridades? Aquellas que concretamos en las normas que rigen nuestra vida familiar. ¿Responden a nuestro proyecto de vida? Mantenerse firmes y unidos en lo esencial, padre y madre, pero también familia y escuela.

□ indicarles con claridad a los hijos qué límites son inamovibles y por qué ¿sabemos explicarles las razones por las que les ponemos normas sobre "orden", "respeto", "fortaleza", "autodominio"...?

¿Cuáles deben ser las consecuencias por saltarse límites? Algunas propuestas en la aplicación del correctivo:

□ No debe ser algo habitual.
□ Ser temporalmente breve y debe estar proporcionado a la transgresión.

□ Ser educativo.

□ Guardar relación con la transgresión porque su finalidad es que entienda la bondad de la norma y sus beneficios o en su caso el cumplimiento adecuado de la norma por sí misma

□ No debe posponerse.

□ Ser comprensible.

□ Ser consistente. (mismas faltas mismo correctivo)

Algunas anotaciones al respecto: Cuando tengas que poner un castigo no te alteres y ten paciencia porque...

□ Es bueno dar la oportunidad de rectificar una primera vez y avisar de que, de continuar así, se aplicará una sanción adecuada.

□ Los padres nunca debemos dejarnos llevar por el estado de ánimo para fijar, o no, un castigo. El correctivo debe estar implícito en el hecho mismo de no cumplir la norma.

□ Evite centrar la autoridad en un solo padre - madre: no delegar la autoridad en otro: pues la misión educativa es de los dos.

□ No modifique los castigos (consecuencias) una vez anunciadas, ni castigues con algo que no pueda cumplir imantén la calma!

□ Acostúmbrale a pedir permiso.

Los padres hemos de proponer un modelo de vida, una imagen de adulto, para poder transmitírsela a los hijos, así que no hemos de tener miedo de proponerles a Jesús como modelo más allá de las limitaciones y defectos que los padres tenemos. Nuestros hijos necesitan señales que les indiquen el camino. ¿Te imaginas conducir por una carretera sin normas ni señales? ¡Seamos una brújula firme para nuestros hijos!

Els Amics del Coet visitaren el col·legi de Fàtima

Donaren molt bons consells als alumnes

Ha passat el mes de març, temps de falles, de festa, de coets, de traques, de mascletades, d'anar pel carrer i sentir l'olor de la pólvora de les despertades que a tots els valencians i valencianes tant ens agrada.

Amb motiu de les falles, els AMICS DEL COET organitzaren una campanya escolar amb el lema "No convertisques una festa en una tragèdia", per a conscienciar als més menuts del perills que pot ocasionar el manipular material pirotècnic i així evitar possibles accidents. Amb aquesta finalitat els AMICS DELS COET visitaren alguns dels centres escolars de la nostra ciutat.

Al Col·legi Ntra. Sra. de Fàtima vam comptar amb la presència de Juan Antonio Llopis, membre de l'associació Amics del Coet, i li va ajudar Emilia Carlos.

El dilluns, dia 9 de març, a punt per a fer la plantà, va repartir un decàleg per a cada xiquet donant 10 consells per al bon ús dels focs

d'artifici, i així anar amb compte amb els coets. Ho va explicar a l'alumnat de sisè de Primària i als quals els va agradar molt.

També es va convocar un concurs de dibuix al voltant dels 10 consells per a tindre PRECAUCIÓ amb el material pirotècnic i va convidar a l'alumnat a que participara.

Però, sense cap dubte, el que més agradà als escolars va ser el poder tirar ells diferents classes de coets apropiats per a la seua edat, és a dir: de la CLASSE I (boles de fum, bombetes japoneses, bengales amb pal de fusta o fil d'aram, coets de ceba, sortidors i similars, etc.

Finalment van aprendre molt bé que per a divertir-se i no causar danys, ni a ells ni als altres, caldrà seguir estos CONSELLS.

Gràcies a l'Associació Amics del Coet per donar-nos, desinteressadament, tan bons consells.

Amparo Vendrell

Redaccions premiades al Concurs "La meua escola"

Mi colegio

Mi colegio tiene dos patios, el de los mayores y el de los pequeños. También tiene una iglesia, un gimnasio, una sala de vídeo y un comedor. Me gusta mucho estar en mi colegio porque paso la mayor parte del tiempo allí. Los profesores me enseñan muy bien y aprendo mucho.

En el comedor se come muy bien

y hasta las mujeres que nos sirven la comida nos ayudan a cambiarnos la ropa cuando tenemos educación física.

Tenemos ordenadores para las clases de informática y también instrumentos para las clases de música. Me encanta mi colegio.

Neus Vila Irazo (1r de Primària)

Mi colegio

Desde que tengo 3 años voy al mismo colegio, me gusta mucho y tengo muchos amigos y amigas en él.

Mi colegio se llama Nuestra Señora de Fátima y ahora cumple 50 años. Mi papá y sus cuatro hermanos ya iban a este colegio, por eso mis papás decidieron que fuera yo también. Se encuentra muy cerca de mi casa.

Al lado de mi colegio se encuentra la parroquia que lleva su mismo nombre.

Tenemos un patio muy grande donde salimos al recreo todos los días, este año lo han reformado. También tenemos una clase de informática, un gimnasio, etc.

Sandra Alberola Lledó (2n de Primària)

La meua escola

La meua escola es diu Fàtima. Jo primer anava a la Guarderia i no m'agradava molt, però quan vaig vindre a Fàtima m'agradà molt perquè és gran i de majors. Vaig conèixer als meus amics i junts juguem, anem a classe, dibuixem, contem i anem d'excursió, i m'ho passe superbé.

L'escola té dos patis, molts ordinadors, instruments musicals i un saló d'actes per a vore pel·lícules, teatres.

En l'escola m'han ensenyat a llegir, a escriure i a portar-me bé.

M'agrada els divendres quedar-me al menjador perquè puc jugar amb els meus amics i puc ser el primer de la fila.

Fàtima és superbonica, neta i gran. Enguany fa 50 anys. Quan tinga fills aniran a Fàtima i seran feliços com jo.

Miquel Viel Vázquez (2n de Primària)

La meua escola

L'escola de Fàtima fa cinquanta anys que va ser construïda. Jo puc contar de fa trenta anys i pico cap ací per el que em conta mon pare. Ell recorda alguns mestres com D. Celso, D. Joaquim, el meu tio D. Gregorio i D^o Maria.

En aquell temps estava D. Francisco, fundador d'aquest col·legi, mon pare recorda que pel sant de D. Francisco regalaven un "palo català" a cada xiquet per a celebrar-lo. També recorda a alguns mestres que estan avui en dia com D. Salvador, D. Modesto, D^o Amparo Vendrell i a la meua mestra D^o Amparo Fayos. També diu que el

iaio Manolo venia els dissabtes a obrir les portes del pati, venien xiquets a jugar i fer esport, encara que foren del veïnat.

Ara vaig a parlar dels meus records. Recorde les meues senyos d'Infantil, D^o Conchita, M^o José i M^o Carmen, "l'etapa més divertida". Després vingué D^o Xelo, pujàrem dalt, ja érem majors. Ana Celda, sempre una festa, i ara en la meua mestra D^o Amparo Fayos que és molt comprensiva, estic ensenyant-me moltes coses.

M'agrada molt vindre a Fàtima. Aina Naval Alapont (3r de Primària)

La meua escola

per Joan Bono

[treball elegit en 3r d'ESO per al Concurs de Redacció del 50 Aniversari del Col·legi]

Fàtima. Bé, 50 anys ja, és mitja vida d'una persona, però mira, diuen que no hi ha mal que dure cent anys, esperem que la dita s'equivoque, o que almenys la vostra opinió canvie en llegir el meu pas per aquesta escola, tan anciana i tan jove al mateix temps.

Si els sóc sincer, no tinc ni idea del que vaig pensar en entrar a Fàtima, de fet, del primers cursos d'infantil recorde lleugerament que jo i els meus companys de classe menjàvem plastilina, una coxinada, tenen raó, però de menuts tots hem fet coses rares...

Sí que sé el que pensí quan vaig passar a primer de Primària, amb Donya Carmen, va ser el primer any que em caigué un dent de llet.

També recorde de segon un trencaclosques que un amic meu va dur a classe, era de l'arca de Noé, mil peces. Al final resultà ser que en faltava una.

Arribí a tercer, i les taules de multiplicar amb D^o Xelo les repassàvem cada matí, inoblidable, tercer, de debò.

Any de la comunió, i any de canvis personals, va ser l'any en que vaig entrar en raó, comencí a deixar-me el pèl llarg.

Quart de Primària, mare de Déu, a les portes d'ESO, ja anàvem a la terrassa de dalt, que lluny ho veïem...

Cinquè curs, D^o Amparo, o com ho deïem abans: Donyamparo, tot a una. Anàrem de fi de curs a Barcelona, va ser un any molt "guai".

Sisè, no va estar massa mal, érem els majors del pati, què més poden demanar uns crios d'onze i dotze anys? Una edat en què sols fèiem que dibuixar cotxes tuning, i que acabàvem el més ràpid que podíem els deures, solament per a dibuixar. Que curs, sisè, si hagueren estat amb nosaltres, sabrien de què parlar.

Primer d'ESO! I deien que el canvi seria gran. No m'ho vaig acabar de creure. Molava molt estar en ESO.

Ja sé que no es deixar massa bon exemple, però ens ho passàvem pipa quan un mestre se n'anava, eixíem als corredors, o en classes de Jesús i Juanvi, xarrant com uns posseïts. De primer el que més m'agradaven, per a ser-los sincer, eren les classes en Don Emilio. Molaven un "punyao". Lo mal era que si no feies el deure et ficava un negatiu. Però les classes en sí, eren bones.

Segon d'ESO, el tinc present com a l'any de les baixes. Les mestres es ficaven de part i van vindre mestres nous, va estar prou bé el canvi durant uns dies, sí, si ho pense, va estar bé.

I tercer d'ESO, és a dir, aquest any. El que faig jo és gaudir cada un dels dies a classe. M'ho passe pipa, encara que me la jugue als divendres de vesprada... tercer mola, no és com segon, és completament diferent, deixant de costar la matèria.

Estic completament segur de que, encara que de vegades no vaja tot com deuria, sense el curs de tercer que estic fent, l'escola no seria igual, i Fàtima per a mi no tindria sentit.

Açò és el que volia fer-vos arribar. Fàtima ha segut una vida per a mi, els companys que he tingut a la meua estança allí, els enfrontaments entre tots es recorden entre rialles, les notes baixes es recorden amb un bufit de deus i un apretar de dents en pensar que sols em queda un any (tal vegada dos), per aprofitar esta escola. I no canviaria res, en serio, ni als mestres que fan a Fàtima com és.

Felicitats, per altres cinquanta, i jo que ho veja.